

Drie-pilaren-strategie

Nog geen drie jaar geleden gingen de partijen bij Stork rollebollend over straat. Inzet was de opsplitsing van Stork. Volgens het bestuur en de raad van commissarissen zou een opsplitsing slecht zijn, terwijl aandeelhouders Centaurus en Paulson van mening waren dat kippenslachtmachines, vliegtuigbouw en technische dienstverlening niet veel met elkaar te maken hadden.

Eind 2007 werd uiteindelijk een compromis gevonden. Witte ridder Candover haalde Stork van de beurs en verkocht tegelijkertijd de divisie Food Systems aan de IJslandse concurrent Marel. Stork had afgedwongen dat Candover de stra-

Mochten de plannen doorgang vinden, dan is Stork weer gewoon beursgenoteerd en zijn per saldo twee van de drie pilaren verkocht. Bestuurders van Stork spelen hierin een opmerkelijke rol. Zij kregen door de overname al hun voorwaardelijke opties en aandelen in één keer uitgekeerd, zonder te voldoen aan de vastgestelde prestatiecriteria en daarmee geheel tegen het afgesproken beloningsbeleid in. En nu ze zelf een fors belang in Stork hebben, zijn ze opeens wel voor opsplitsing. De beoogde opsplitsing lijkt wel erg sterk op de bekritiseerde strategie van Centaurus en Paulson, met het verschil dat niet Technical Services op

tegie van het management zou ondersteunen om de resterende twee onderdelen bij elkaar te houden. Deze belofte was echter tijdelijk. In het biedingsbericht stond namelijk te lezen dat Candover minimaal twee jaar lang geen onderdelen mocht verkopen. En wat blijkt, amper twee jaar na de overname zijn er volgens het Financieele Dagblad plannen om Stork geheel op te splitsen. Stork Aerospace – inmiddels hernoemd tot Fokker – zal waarschijnlijk worden verkocht en Technical Services moet weer terug naar de beurs.

de beurs zou overblijven, maar Stork Aerospace.

De overname van Stork leverde aandeelhouders begin 2008 een bedrag van 48,40 euro per aandeel op, dit was lager dan de 55 tot 60 euro die de commissarissen hadden laten voorrekenen door Kempen & Co. Achteraf zullen aandeelhouders niet klagen gezien de kredietcrisis, maar aannemelijk is dat de overnameprijs hoger zou zijn geweest als Stork in 2007 al had gezegd dat opsplitsen geen probleem is. ■

Koningsdrama KPN

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

“Uneasy lies the head that wears a crown” – vrij vertaald: het slaapt lastig met een kroon als slaapmuts. Dit vormt de basis voor een groot deel van het werk van Shakespeare. De bovenstaande uitspraak komt uit Henry IV, maar ook King Lear, Hamlet en Macbeth kennen dit thema. En wie de eindeloze reeks soapseries rond ons eigen koningshuis volgt, weet dat het nog steeds een actueel en altijd weer fascinerend onderwerp is. Het is eenzaam aan de top, het is moeilijk afscheid te nemen, lang niet alle kroonprinsen worden koning... Zo maar een greep uit de variaties op dit thema die we dagelijks in de krant kunnen tegenkomen.

“Succes intrigeert. Een leiderschapswissel kent zijn eigen dynamiek. Bestuurders zijn sterke karakters met hun eigen stijl.” Aldus de scheidend president-commissaris Ton Risseeuw van KPN op de aandeelhoudersvergadering van het telecombedrijf afgelopen dinsdag. Risseeuw geldt niet als een zeer poëtische persoonlijkheid, maar met die drie zinnen vatte hij de wereldliteratuur op dit terrein behoorlijk adequaat samen.

Risseeuw acteert in zijn eigen hedendaagse koningsdrama. Op de vergadering zat hij naast zijn langjarige kompaan Ad Scheepbouwer, de man met wie hij in 2001 KPN van de rand van de afgrond wegleidde. De hoekige Scheepbouwer transformeerde een met schulden overladen faillissementskandidaat in een betrouwbare winstmachine.

Nu Scheepbouwer aan zijn laatste jaar als ceo bezig is, wacht een belangrijke laatste uitdaging: een goede, liefst zo geruisloos mogelijke overdracht van de voorzittershamer. Dat geruisloze is inmiddels mislukt. Het Financieele Dagblad publiceerde op de ochtend van de aandeelhoudersvergadering een onthullend inkijkje in de gang van zaken op de bestuursgang van KPN. Of bestuursgangen moet ik eigenlijk zeggen. De vorig jaar vertrokken financieel directeur Marcel Smits weigerde op een bepaald moment nog langer in de buurt van zijn collega's te zitten en verhuisde zijn werkkamer naar een andere verdieping. Zo liep hij minder risico te worden 'geboddycheckt' door collega Eelco Blok, een stevig gebouwde voormalige ijshockeyer. Het was allemaal onderdeel van de agressieve haantjescultuur rondom Scheepbouwer, die zijn vier kroonprinsen naar verluidt soms zelfs fysiek hun concurrentiestrijd liet uitvechten. Inmiddels zijn er nog twee over: Blok en Baptiest Coopmans.

Bij een dergelijk onbevestigd mediaverhaal past natuurlijk de waarschuwing dat dit soort geschiedenis door de verliezers wordt geschreven – het ligt niet voor de hand dat de bron van dit verhaal nog vrolijk in de raad van bestuur van KPN zit.

Maar daarmee moet voor Scheepbouwer en de nieuwe president-commissaris Jos Streppel de kous niet af zijn. Zij moeten ervoor zorgen dat de opvolging nu verder professioneel en vlot geregeld wordt, zonder de top van de organisatie nog een klein jaar van het werk te houden. De nieuwe ceo moet van start kunnen met een sterke en loyale raad van bestuur, niet met een slagveld met overwonnen rivalen. ■